

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

AYANCIK'TAN ABANA'YA SEVGİ RÜZGARI

Turan Gökmenoğlu

Göztepe, 2 Şubat 2006

www.burctaslari.com - turang@burctaslari.com

Abana ile ilgili yazılarınızı internetten heyecan ve merakla izliyorum. Aynı toprakların havasını soluyan bir hemşehriniz olarak, sizinle aynı duyguları taşıyor ve aynı heyecanı yaşıyorum.

Abana'nın kuruluş tarihini okurken, aynı zamanda çevre ilçelerden İnebolu, Çatalzeytin, Bozkurt, Ayandon, Türkeli, İstifan ve Ayancık'ın kuruluş tarihleri de aydınlanıyor. Ben Ayancık ve Sinop üzerine çalışma yaparken, internet ortamı henüz gelişmemişti. Şimdi ne kadar geri kaldığımı anlıyorum.

Yoksa o yıllarda yaşamak daha mı güzeldi!

Ben, 1971 yılında doğduğum kasabada matbaayla tanıştım. Ayancık Ortaokulu'nu yeni bitirmiştim. İlk yazımı, sahilde Şadırvan Meydanı'ndaki Ayancık Gazete ve Matbaası'na götürmüştüm. 20 Ağustos tarihli nüshasında yayınlandı.

Küçücük yazım, kurşun harflerden süzülüp, küçük taşra gazetesinin saman kağıdına basılan sayfalarından, bana ve gazete okurlarına ilk defa merhaba dedi. Bu ilk aşka –yada bu güzel ve bulaşıcı hastalığa ilk tutuluşum- merhaba değişimdi. Hala sırlı sıklam sürüyor. Hayatta aldığım en yoğun hazzın ilk temelleri işte o gün atıldı.

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

Ailemin ekonomik durumu, eğitimimi sürdürmeme imkan vermiyordu. Elimden düşürmediğim gazetemin son sayfasında küçük bir iş ilanı vardı;

“Gazetemizde çalışacak çırak aranıyor. Müracaat, Ayancık Gazetesi'nin idarehanesine..”

Rahmetli Bahattin beyin (Karakaş) Şadırvan caddesinden belediye meydanına dönen caddenin üzerinde bir kırtasiyeci dükkanı vardı; “Okullar Pazarı”. Defterimizi, kitabımızı zaten hep o dükkandan alırdık. Beni güler yüzle karşıladı. Bir solukta ve heyecanla niyetimi anlattım. Ayda yirmi lira maaşla hemen işe alındım.

Ertesi sabah Bahattin bey, beni matbaaya götürdü. Kemal ustayla tanıştırdı. İlk günden terfi edip mürettipliğe başladım. Kurşun harflerle yazı dizmeyi bana o öğretti. Matbaada bizden başka iki çırak daha vardı.

Matbaa mürekkebi ilk kez elime –ve yüreğime- o zaman değdi. Gazeteye kendi yazılarımı ve şiirlerimi de diziyordum. O zaman hurufatlar tek tek kumpasla elde diziliyordu. 28.5x41 santimlik boyutu ve dört sayfalık gazetenin dizilip basılması bir haftayı buluyordu ve gazete haftalık olarak basılıyordu. Başlıkta şanlı bayrağımız olduğu için iki renk, (kırmızı-siyah) iç sayfalarla arka sayfa siyah-beyazdı. Her cuma sabahı çıkan gazeteyi resmi dairelerden başlıyarak dağıtırdık. Kasaba halkı gazeteyi gelip alır, yurt içi ve yurt dışı abonelerini de posta ile gönderirdik.

O yıllarda yerel gazetelere çok ilgi ve merak vardı. İstanbul gazeteleri öğlen otobüsü ile Sinop'tan gelir. Jetler yazıhanesinden de Kadem beyin (Karakaş) Şadırvan caddesindeki dükkanına. Kadem beyin oğlu (Öcal Karakaş) ve iki kızı gazete balyalarını açarken, gazete almaya gelenler dükkanın önünde kuyruk olurdu.

Gazete binası iki katlıydı. Matbaa giriş katındaydı. Üst katında da bir arkadaşımın ailesi oturuyordu. Ben çalışmaya başladıktan altı ay sonra gazeteyi, Bahattin beyin Fabrika caddesi üzerindeki bahçe içindeki evinin alt katına taşıdık. Taşınma işi bitince, gazete çalışanları ile Yeni İmren lokantasına yemeğe gittik. İlk defa lokantada yemek yiyordum. Herkes musakka söyledi. Ben de musakka istedim ama, musakkanın ne yemeği olduğunu bilmiyordum. Tadı hala damağımda. Bir lokantaya gittiğimde gözlerim hemen musakkayı arar. Aynı lezzeti asla bulamadım. Teşekkürler Şükrü usta, ellerine sağlık.

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

Mürettepliği (kurşun harflerle yazı dizmeyi) öğrenince, elle kağıt verilen baskı makinasını çalıştırma isteğim arttı. Kemal usta, pazar günleri bana baskı yapmayı ve kartvizit hazırlamayı öğretti. Baskıda kullandığımız elektrikle çalışan siyah renkli Rus malı pedal baskı makinası idi. Elektrikler kesildiği zaman, arkada bir kişinin ayakla çalıştırdığı bir ünitesi vardı. O sırada sokaktan kim geçerse yardıma çağırırdım. Ayancık'ta matbaaya gelip boya kokusunu tatmayan kimse yok gibiydi. Çok sıkıştığım zamanlar küçük kardeşimden yardım isterdim. Çünkü matbaada çalışmayı ve bana yardım etmeyi hiç sevmezdi!

Bir süre sonra ustam işten ayrılıp İstanbul'a çalışmaya gitti. Ben henüz kalfa olmadan matbaanın tüm yükü omuzlarıma kaldı. Gazeteyi ve diğer matbaa işlerini tek başıma yürütmeye başladım. Oturduğumuz ev de aynı caddede, birkaç bina ilerdeydi. Uyku dışında her anım matbaada geçmeye başladı. Bir yılı doldurunca Bahattin beyden, hem çalışıp hem okumak için izin aldım. Beni destekledi ve yardımcı oldu. 1972 eylülünde Ayancık Lisesi'ne başladım. Yarım gün okula gidiyor, öğle yemeğinden sonra matbaada çalışıyordum.

İlyas bey (Aşkın) Koloni mahallesinden eski komşumuzdu. Ayancık Kereste Fabrikası yemekhanesinde babamla birlikte aşçı olarak çalışıyordu. Fabrika'nın sinema ve düğün salonunun çay ocağını işletiyordu. Ayda yirmibeş liraya akşamları da onun yanında çalışmaya başladım. Matbaadaki maaşım önce otuza, sonra da elli liraya çıktı. Tüm kazancımı aileme veriyordum.

Fabrika sineması yalnızca haftanın perşembe ve cuma günü akşamları açılırdı. Ayancık'ın en iyi ailelerinin geldiği sinemada çok iyi filimler oynardı. Çay servisi bitip film başlayınca, biz de salonun yanındaki koltuklardan seyrederdik.

O zamanlar cumartesi günleri de okul vardı. Kimya sınavlarımız da hep cumartesiye rastlardı. Film oynarken ben çoğunlukla çay ocağında kimya çalışırdım. Kimya öğretmenim Nadir bey, film oynarken seyretmeyi bırakıp ara sıra yanıma gelir, takıldığım yerlerde yardımcı olurdu. Bu fedakar ve saygıdeğer öğretmenimi saygıyla anıyorum.

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

Gazetemizin sahibi Bahattin bey belediye başkanı seçildi. Gazeteye her uğradığında "Ayancık" üstüne sohbetler ederdik. Bana projelerini anlatır, bir yetişkin gibi fikrimi alırdı. Ben belediye başkanı olsam neler yapardım diye düşünür ve yeni yeni fikirler üretir, bunu da sık sık Bahattin beyle paylaşırdım

Bir gün Huriye teyzemlerin Köprübaşı'ndaki evinden dönüyorum. Birkaç gündür yağan yağmur suları Maltepe'den akıp, caddede büyük ve çamurlu bir gölet oluşturmuştu. Ertesi gün Bahattin beye, bu durumu anlattım. Yolla tepe arasına bir duvar örülürse, yağmur sularının caddeyi kirletmesinin önlenebileceğini söyledim. Bir hafta içinde o duvar oraya yapıldı ve bir daha dağdan inen çamur ve yağmur suları caddeyi kirletmedi.

Bazen de, ben aracının ön tarafında, kendisi de arkada oturur, kasabayı bana teftiş ettirirdi. Kasabamıza çok hizmetleri oldu. Teşekkürler Bahattin Bey.

Ayancık Gazetesi'nin onuncu yılında, on sayfalık özel bir gazete çıkarmıştım. Rahmetli büyüğüm, kendime hep örnek olarak seçtiğim, avukat Ardan Okay'ın da şiirini yayınladığım bu özel sayı çok beğenildi. Yine aynı günün anısına bir şiir yarışması ve sahil parkında kutlama gecesi düzenledik. Şimdi adını rahmetli sinema ve tiyatro sanatçısı Yaman Okay'dan alan sahil parkında bir platform oluşturduk. Arkadaşlarımla birlikte hazırladığımız eğlence gecesinin bütçesi 0 lira idi. Düzenlediğimiz o gece, daha sonra yerleşecek Ayancık Keten Festivali'nin tohumunu oluşturacaktı.

Liseyi bitirdiğim yıl, Sendika Sineması salonunda ramazan gecelerinde belediye tarafından tombala eğlencesi düzenlendi. Bir ay orada görev yaptım. Üniversite sınavını kazanınca bu para yol masrafımı karşıladı.

1975-76 döneminde İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kaydoldum. Fatih Çarşamba'da bulunan Sinop Öğrenci Yurdu'na yerleştim. Bahattin Bey'in yazdığı tavsiye mektubu ile, Çağaloğlu Yokuşu'nda bulunan Avni Altın'ın Bakış Müessesesi'ne başvurduğum. Yüzyirmibeş lira maaşla işe başladım. Yarım gün okula gidiyor, yarım gün de Bakış Dergisi'nin dizgi bölümünde müretteplik yapıyordum.

Burası okullara ders araçları üretilip satan, ürünlerini de kendi yayınladığı Atatürk'çü çizgide yazıların basıldığı dergisinde tanıtan büyük bir kuruluştur. İran Konsolosluğu'nun karşısında,

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

---

yokuşun hemen başında iki büyük binaya sahipti. Benim çalıştığım bölüm, ilk binanın ikinci katındaydı.

Bakış matbaasında Tuncay ustadan gerçek matbaacılığı öğrendim. Burada büyük başlıklar dışındaki tüm yazılar entertip makinasında satır satır diziliyordu. Bu makinayı da Ufuk arkadaşım çalıştırıyordu. Baskı işleri de otomatik makinalarda yapılıyordu. Bir süre sonra dergiyi tamamen ben hazırlamaya başladım. Yılbaşında özel bir sayı hazırladık. Avni beyin takdirini kazandım.

Benim hukuk fakültesinine başladığım yıl, Avni beyin oğlu da aynı okulu bitirip aynı binada avukatlık yapmaya başladı. İçindeki tiyatro sevgisi o kadar ağır bastı ki, ne avukatlığı, ne de babasının ölümünden sonra tek evlat olarak baba mesleğini sürdürmek istemedi. Oynadığı tiyatro oyunlarını onun davetlisi olarak iş ve yurt arkadaşlarımla izledik. O şimdi televizyon ve tiyatrolarda beğeni ile izlediğimiz Hakan Altın'dır.

Bakış dergisinin ocak sayısında memleketim Ayancık'ı tanıtan tam sayfalık bir yazım yayınlandı. Bu yazıyı şubat tatilinde Ayancık gazetesinde yayınlamak istedim. Yazıdan çok teknolojinin memleketimin gazetesine ulaşması için Tuncay ustadan izin aldım. 15 kilo ağırlığındaki kurşun harfleri valizime yerleştirip Ayancık'a götürdüm.

Akşam Topkapı'ya geldiğimde kar atıştırmaya başlamıştı. Jetler yazıhanesinden otobüse bindiğimizde hava kararmak üzereydi. Ayancık'a doğru ilerlediğimiz her kilometrede karın şiddeti arttı. Sakız civarında aracımız yoldan çıktı. Geceyi aracın içinde geçirdik. Sabah arabayı iterek güçlükle tekrar yola çıkardık.

Çangal yolundaki kar çok yoğun olduğu için Boyabat-Erfelek üzerinden yola devam ettik. Yol kardan tamamen kaybolmuş, tepe ile yamaç arasında hafif bir kıvrım kalmıştı. Karın yüksekliği cam seviyesine çıkmıştı. Şöför artık önünü göremez olmuştu. Otobüsün sağ ve sol pencereden iki yardımcısı, başını dışarı uzatıp şöförün sağa veya sola doğru gitmesini sağlıyordu. Tipi daha da yoğunlaşınca bu iki yardımcı da önlerini göremez oldular. Otobüsü durdurdular. Güçlükle kapılardan biri açıldı. Gördüğümüz manzaradan hepimiz şoka girdik.

Otobüs yoldan çıkıp, bir tarlaya girmiş. Durduğumuz yerin yarım metre ilersi derin bir uçurum. Yolun görülmeyişi ondanmış. Çünkü hem yol, hem de tarla bitmiş. Köylülerin de yardımı ile

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

---

otobüsü tarladan yola kadar çektik. Dört gece Sakarabaşı (Gökçebel) köylülerine misafir olduk.

Gündüz akşama kadar köy kahvesinin ortasındaki büyük odun sobasının etrafında oturuyorduk. Radyodan sık sık kapalı yollar arasında Ayancık-Sinop yolu da sayılıyordu. Akşamları köylüler birer ikişer bizi paylaşıyor, evlerinde konuk ediyordu. Teşekkürler memleketimin yüce gönüllü fedakar insanları.

Ailemin yolda olduğumdan haberleri yoktu. Onları üzmemek için hiç aramadım. Memleketime çok yaklaştım ama ulaşamıyordum. Bir haftalık iznim bitmek üzereydi. Muhtarlıktaki tek ankesörlü telefonla Bahattin beyi aradım. O da valiyi aramış akşama doğru araçlar geldi. Yol açma çalışmalarına başlandı. Biz de otobüsün içinde, peşleri sıra ilerliyorduk.

Ertesi gün öğleye doğru Ayancık'a indik. Halkımızın birkaçı Köprübaşı'nda aracımızı karşıladı. Aralarında arkadaşım Ömer de (Kalafat) vardı. Yazıhaneye gelince, valizimi alıp eve giderken, yolda babamla karşılaştık. Sarıldık birbirimize. Yol açılmaya başlayınca Bahattin bey ailemi haberdar etmiş. Aileme ve memleketime kavuşunca bir haftalık iznim de bitmişti. Telgrafla işyerimi arayıp iznimi bir hafta daha uzattığımı bildirdim.

Gazeteyi Bahattin beyin küçük oğlu Ferhat çıkarıyordu. Matbaadan içeri girdiğimde çok duygulandım. Masamın üzerindeki kalemlerim bile aynı yerindeydi. Ferhat hiç bir şeyin yerini değiştirtmemiş. "Bunlar Turan abinin hatırası" diyerek her şeyi yerli yerinde bırakmış. Gazete ve matbaayı Namık (Karamuk) satın alana kadar hiç bir şeyin yeri değişmemiş!

İznim bitip Sarioğlu otobüsü ile dönerken, İkisü mevkiinde, arkamızdan gelen aracın sürücüsü şoförü durdurdu. Yolda bagaj kapağı açılmış, valizler yollara dökülmüş. Geri dönüp valizlerin döküldüğü yere geldik. Yola saçılan valizlerin arasında benimki de vardı. Düştüğü yere kurşun gibi saplanmış! Gibisi abartılı oldu. Gerçekten valizimin içi kurşun harflerle doluydu. Yazımı Ayancık gazetesinde basmış, İstanbul'a geri götürüyordum. Kurşunun ağırlığından valizim parçalanmış. Kurşun harfler dönüşte eritileceği için bozulmasının bir önemi yoktu.

İlk şiir kitabımız Umut Filizleri, bakış matbaasında basıldı. Cep kitabı şeklinde, diğer kitaplardan daha dar olan kitabımı Avni bey önceleri çok eleştirdi. Sonraları kitap bastırmak isteyen müşterilere örnek kitap olarak, benim kitabımı göstermeye başladı.

Ayancık'tan Abana'ya Sevgi Rüzgarı

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:08 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:09

İstanbul'da eğitimimi sürdürürken çalıştığım Bakış Matbaası, Öztürk Basımevi, (Hüsnü Öztürk) Seyran Basımevi (Mustafa Seyran) ve daha sonra da kendi matbaamda yüzlerce kitap, kartpostal, tanıtım broşürleri, dergi ve gazetenin yayınını sağladım. Bu yayınların büyük bir çoğunluğu memleketimle ilgiliydi. Ve bu çalışmalardan son derece keyif ve haz aldım

Şimdi yılların tatlı yorgunluğunun üstüne, evimde emekliliğimi yaşarken, hala aynı heyecanı yaşıyorum. Memleketime her yönden hizmet için çırpınıyorum.

Abana'yı, kuruluşunu, kültürünü, insanlarını ve Abana gazeteleri ile ilgili yazıları okurken, kendi yaşadığım heyecanı duyuyorum. Yöresel basın ne kadar onur ve haz dolu ise de, çoğunlukla meşakkat, sevgi, fedakarlık ve ekonomik zorluklara göğüs germekle oluyor.

Tek üzüntüm, memleketimle ilgili her yayının harcını kararken, Abana (ve diğerleri) basını için çırpınan o yüce gönüllü insanlarla karşılaşmamış olmam, onların yükünü hafifletme fırsatını bulamamamdır. Başta kendi doğduğumuz topraklarda ve Anadolu'nun her köşesinde gazete çıkarma fedakarlığını yaşayan yöresel basının onurlu kahramanları önünde saygı ile eğiliyorum...